

Pieter Bosma

Kunst om van te dromen

Soms ruw en grof, dan lieflijk explosief. Pieter's werk is uiteenlopend, maar heeft altijd reliëf. Om te voelen.

door Marijke Verhoef

over de Open Atelierroute

Pieter zit op zijn knieën in zijn atelier. Hij buigt over een groot doek en smeert er beton op. Naast hem ligt een tube verf te wachten. Pieter lijkt bouwvakker en kunstenaar ineen. Kijkt nauwlettend naar wat er voor hem gebeurt. Om hem heen is de vloer bezaaid met schalen vol steentjes en houtsnippers, doeken die gehuld in een laagje zand liggen te wachten op een vervolg, een emmer met lijm. Alles binnen handbereik.

De twee felgekleurde doeken die iets verderop op een ezel staan, vormen een groot contrast met de zandkleurige werken op de grond. Nog groter is het contrast met de paus, die vanaf een fotolijst aan de wand vriendelijk zwaait en naar Pieter lacht. Het is een herinnering aan het cadeau dat hij voor zijn vijftigste verjaardag kreeg: een reis naar Rome - de stad waar alles prachtig is.

Overweldigend

Herinnering is voor Pieter een grote bron van inspiratie. Een vakantie in Griekenland, of iets dat hij ziet op televisie kan al genoeg zijn. "We worden overspoeld met beelden in ons leven, het is overweldigend. Als ik een film kijk, let ik het meest op de techniek en wat er aan de muur hangt. Soms is er een beeld

dat mij *triggert*. Hoe zou het gemaakt zijn?, vraag ik me dan af. Ik kan me ook echt irriteren als een acteur voor een voorwerp staat dat ik beter wil bekijken." Tja, beroepsdeformatie is ook een kunstenaar niet vreemd.

Vaak komen de voorwerpen die hij overdag ziet 's nachts voorbij in zijn dromen. Dan komt de oplossing van de puzzel die hij in zijn onderbewustzijn aan het leggen was. "Het beeld zit dan al ergens in mijn hoofd, maar ik weet nog niet hoe ik het moet maken. Vaak droom ik dan het proces. De materiaalkeuze, de manier waarop het bewerkt moet worden. Zodra ik wakker ben schrijf ik dat op."

Verrassen

Dat is nog geen garantie voor succes. Pieter, sinds twee jaar fulltime kunstenaar, werkt met weerbarstige materialen die soms gewoon hun eigen wil hebben. Beton, kiezels, zand, kit, teer, gips, lijm, karton, hij gebruikt het allemaal. Hij kijkt wat het materiaal doet en welke kleur het materiaal versterkt. Soms stapelt hij de materialen lagen dik, voordat hij het goede resultaat heeft. "Ik weet hoe het moet, heb vaak het beeld al helemaal in mijn hoofd als ik begin, maar soms wil het toch niet. Dan ben ik teleurgesteld, soms kwaad. 'Verdomme, waarom lukt het niet', roep ik dan. Maar ja, het is geen trucje wat ik doe. Het is iedere keer anders, het materiaal blijft verrassen. Als het iets doet wat ik niet had bedacht, dan kan ik vaak niet anders dan het even laten rusten." Dat levert vaak ook nieuwe inspiratie op. Regelmatig verandert het originele beeld naarmate Pieter aan het werk is. "Om eerlijk te zijn, meestal wordt het dan nog mooier dan het eerste idee."

Opvallend zijn de grote contrasten tussen de werken van Pieter. Lieflijke kleine bloemreliëfjes versus grote doeken met een ruwe, natuurlijke uitstraling, versus een felgekleurd impressionistisch bloemenveld. Pieter - gekleed in een spijkerbroek met dichtgestikte scheuren bij de knieën, trui met verf erop en oude gymmen - heeft een eenvoudige verklaring: inspiratie is iedere keer anders. "Schilderen is emotie. De ene keer ben ik geneigd veel kleur te gebruiken, de andere keer houd ik het bij natuurtinten."

Diepte

Eén ding hebben al zijn kunstwerken gemeen: tastbare diepte. Diepte die uitnodigt om te voelen. En dat mag. "Ik vind het heel erg als er in een museum een bordje met 'afblijven' bij een werk hangt. Ik wil altijd het materiaal voelen, dan weet je beter hoe het is. Koud, zacht, warm? Het geeft het werk een extra dimensie." Soms is het ook de sleutel. Neem karton. Pieter geeft dit door velen afgedankte materiaal schoonheid in zijn werk, laat het er bijna als hout uit zien. Alleen een aanraking verradt de werkelijke aard van het materiaal. En zo is niet alleen het proces maar ook het eindresultaat een dromerige ontdekkingsstocht. Resultierend in werk waarnaar je eindeloos kunt kijken en dat iedere keer weer iets met je doet.

